

Jämsän kaupungin ympäristönsuojelumääräykset

Annettu ympäristönsuojelulain (527/2014) 202 §:n nojalla
Valvontajaoston hyväksymä 13.2.2025

Sisällysluettelo

1.	YLEISET MÄÄRÄYKSET	3
1 §	Soveltamisala ja tavoite	3
2 §	Määräysten valvonta	3
3 §	Määritelmiä	3
4 §	Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellista tietoa	4
2.	JÄTEVEDET	5
5 §	Talousjätevesien puhdistustaso vesihuoltolaitoksen viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla	5
6 §	Talousjätevesien käsittelyä koskevat rajoitukset pohjavesialueilla ja ranta-alueilla viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla	5
7 §	Jätevesien käsittelylaitteistojen ja purkupaikan sijoittaminen	5
8 §	Ilmoitusvelvollisuus jätevesijärjestelmän rakentamisesta tai saneerauksesta	6
9 §	Vähäisten jätevesien käsittely	6
10 §	Jätevesien käsittely saarissa sijaitsevilla kiinteistöillä	7
11 §	Ulkoilma- ja porealtaiden sekä kylpytynnyrien jätevesien käsittely	7
12 §	Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto.....	7
13 §	Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesu.....	7
14 §	Lumen vastaanottoaikkojen sijoittaminen	7
3.	MAATALOUS	7
15 §	Lantavarastojen, ulkotarhojen, ratsastuskenttien, maneesien ja hevostallien sijoittaminen	7
16 §	Lannan, lietteen, virtsan ja säilörehun puristenesteiden levitys pohjavesialueilla	8
4.	JÄTTEET	8
17 §	Kuivakäymälät.....	8
18 §	Maanrakentamisessa hyödynnettävät jätteet	8
19 §	Rakennusten hävittäminen polttamalla	9
5.	KEMIKAALIT	9
20 §	Vaarallisten kemikaalien varastointi.....	9
21 §	Vaarallisten kemikaalien varastointi pohjavesialueella.....	10
22 §	Kemikaalisäiliöiden tarkastukset	10
23 §	Käytöstä poistetun säiliön käsittely	10
6.	ILMANSUOJELU.....	10
24 §	Kulkuväylien, pihojen ja yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapitotyöt	10
25 §	Rakennusten kunnostus- ja huoltotoimenpiteet sekä rakennus- ja purkutyöt.....	11
7.	MELUNTORJUNTA	11
26 §	Toiminnot, joihin ei sovelleta ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista meluilmoitusmenettelyä	11
8.	MUUT MÄÄRÄYKSET	12

27 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	12
28 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä	12
9. VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET.....	12
29 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo.....	12

1. YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Soveltamisala ja tavoite

Ympäristönsuojelulain (527/2014) täytäntöön panemiseksi on Jämsän kunnan alueella noudatettava näitä ympäristönsuojelumääräyksiä. Määräykset koskevat muuta kuin ympäristönsuojelulain nojalla luvanvaraista, ilmoitusvelvollista tai rekisteröitävää toimintaa tai puolustusvoimien toimintaa. Määräykset eivät koske myöskään 31 §:ssä tarkoitettua koeluonteista toimintaa, 120 §:ssä tarkoitettuja poikkeuksellisia tilanteita tai 136 §:n 1 momentissa tarkoitettua pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamista koskevaa ilmoitusmenettelyä.

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioiden ehkäistä ympäristön pilaantumista.

Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten määräysten (mm. rakennusjärjestyksen ja jätehuoltomääräysten) rinnalla ja tarvittaessa samanaikaisesti. Mikäli niissä on määrätty samasta asiasta, tulee ympäristönsuojelumääräyksiä noudattaa aina silloin, kun sen voidaan katsoa johtavan parempaan ympäristönsuojelulliseen tulokseen tai tasoon.

Kunnan viranomaisen tulee määräysten soveltamisalaa koskevaa lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tehdessä ottaa huomioon, mitä näissä ympäristönsuojelumääräyksissä määrätään.

2 § Määräysten valvonta

Ympäristönsuojelumääräysten noudattamista valvoo kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Viranomainen voi siirtää sille tarkoitettua toimivaltaa viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa säädetään (64/1986).

3 § Määritelmiä

Paikalliset olosuhteet ja alueet, joilla pilaantumisen ehkäiseminen, poistaminen ja vähentäminen edellyttävät tiettyjä tarkennettuja määräyksiä, ovat seuraavat:

- 1. Pohjavesialue**, jolla tarkoitetaan ELY- keskuksen luokittelemia yhdyskunnan vedenhankinnan kannalta tärkeitä (1 – luokka) ja vedenhankintakäyttöön soveltuvia (2-luokka) pohjavesialueita sekä pohjavesialueita, joiden pohjavedestä pintavesi- tai maaekosysteemi on suoraan riippuvainen (E- luokka).
- 2. Ranta-alue**, jolla tarkoitetaan vesistöön (joki, järvi, lampi tai vastaava) rajoittuvaa maa- aluetta, joka sijaitsee enintään 100 metrin etäisyydellä keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta.

Talousjätevesi on asuntojen, toimistojen, liikerakennusten ja laitosten vesikäymälöistä, keittiöistä, pesutiloista ja vastaavista tuleva jätevesi tai ominaisuuksiltaan vastaava maitohuoneiden taikka muun elinkeinotoiminnan jätevesi.

Harmaa jätevesi on asumisessa erilaisista pesutoiminnoista syntynyttä jätevettä. Se ei sisällä käymäläjätevesiä eikä käymäläjätettä.

Perustasoa ankarammalla puhdistusvaatimuksella tarkoitetaan ympäristönsuojelulain (527/2014) 156 c §:n ja valtioneuvoston asetuksen (157/2017) 4 §:n mukaista jätevesien peruspuhdistustasoa ankarampaa puhdistusvaatimusta pilaantumiselle herkillä alueilla.

Perustason puhdistusvaatimuksella tarkoitetaan ympäristönsuojelulain 154 b §:n mukaisia vähimmäisvaatimuksia jätevesien puhdistukselle.

Jätevesilietettä on jätevedestä omaksi jakeeksi erottuva laskeutuva tai kelluva aines saostussäiliössä, pienpuhdistamossa tai muussa käsittelyssä.

Saostussäiliö on yksi- tai useampiosainen, vesitiivis mekaaninen esikäsittelylaite, jonka läpi jätevesi virtaa, ja joka pidättää erottuvat laskeutuvat kiintoaineet sekä vettä kevyemmät ainesosat.

Maahanimeyttämö on maahan kaivettu tai pengerretty talousjäteveden käsittelylaitteisto, jossa vähintään saostussäiliössä esikäsitelty jätevesi imeytetään maaperään puhdistumaan ennen sen kulkeutumista pohjaveteen.

Maasuodattamo on maahan kaivettu tai pengerretty talousjäteveden käsittelylaitteisto, jossa vähintään saostussäiliössä esikäsitelty jätevesi puhdistuu kulkeutuessaan rakennetun, pääasiassa hiekkaa tai muuta maa-ainesta olevan, suodatinkerroksen läpi. Jätevesi kootaan putkistolla ja johdetaan edelleen ympäristöön tai jatkokäsittelyyn.

Maaperäkäsittelyllä tarkoitetaan maaperässä tapahtuvaa jätevesien käsittelyä esimerkiksi maasuodattamossa tai maahanimeyttämössä.

Pienpuhdistamo on muu talousjäteveden käsittelylaite, jonka toimintaperiaate voi olla fysikaalinen, kemiallinen, biologinen tai niiden yhdistelmä.

Umpisäiliö on vesitiivis, talousjäteveden ja lietteen tilapäiseen varastointiin tarkoitettu säiliö, josta ei ole purkuputkea ympäristöön.

Uuden lantalan, ratsastuskentän, ulkotarhan, maneesin tai hevostallin rakentaminen tarkoittaa jonkin tai kaikkien näistä rakentamista (uudisrakennus tai vanhan rakennuksen/rakennelman käyttöönotto) tai uudelleensijoittamista samalla tai eri kiinteistöllä.

Vähäiset jätevedet tarkoittavat kantovettä tai vastaavaa määrää harmaata jätevettä. Jos kiinteistöllä on käytettävissä esimerkiksi sähkötoiminen paineellinen lämminvesivaraaja, muu kiinteästi kytketty talousveden lämmitysjärjestelmä, useampia vesipisteitä tai jokin painevettä käyttävä sähkölaite, jätevesimäärää ei yleensä voida pitää vähäisenä.

Vesistö määritellään vesilain (587/2011) mukaisesti.

Ulkotarha määritellään valtioneuvoston asetuksen eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014) mukaisesti.

Jaloittelualue määritellään valtioneuvoston asetuksen eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014) mukaisesti.

4 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellista tietoa

Kiinteistön haltijan tai omistajan, alueen käyttäjän, toiminnan harjoittajan tai tapahtuman järjestäjän on annettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle valvontaa varten tarpeelliset tiedot ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta sekä toimenpiteistä, laitteista ja suunnitelmista, joilla on tarkoitus ehkäistä ja torjua ympäristön pilaantumista.

2. JÄTEVEDET

5 § Talousjätevesien puhdistustaso vesihuoltolaitoksen viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla

Ympäristönsuojelulaissa on säädetty talousjätevesille puhdistuksen vähimmäisvaatimukset eli perustaso (154 b §) ja valtioneuvoston asetuksen (157/2017) mukainen ohjeellinen puhdistustaso pilaantumiselle herkillä alueilla. Näissä määräyksissä käsittelyvaatimuksista käytetään nimityksiä peruspuhdistustaso ja ankarampi puhdistustaso. Ankarampi puhdistustaso koskee ranta-alueita ja pohjavesialueita.

Jäteveden peruspuhdistustasolla jätevesijärjestelmän tulee puhdistaa orgaanisesta aineesta (BHK7) 80 %, kokonaisfosforista (P) 70 % ja kokonaistypestä (N) 30 %. Ankaramman puhdistustason alueilla jätevesijärjestelmän tulee puhdistaa orgaanisesta aineesta (BHK7) 90 %, kokonaisfosforista (P) 85 % ja kokonaistypestä (N) 40 %.

6 § Talousjätevesien käsittelyä koskevat rajoitukset pohjavesialueilla ja ranta-alueilla viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla

Pohjavesialueilla jätevesien imeyttäminen maahan on kielletty. WC- jätevedet on johdettava umpisäiliöön tai rakennettava kuivakäymälä. Harmaiden vesien jätevesijärjestelmän on oltava tiivis ja puhdistetut jätevedet on johdettava pohjavesialueen ulkopuolelle. WC- jätevesien ja harmaiden jätevesien yhteiskäsittelyn edellytyksenä on jätevesijärjestelmän tiiviys ja puhdistettujen jätevesien johtaminen pohjavesialueen ulkopuolelle.

Ranta-alueilla (0 - 50 metriä rantaviivasta) käymälän tulee olla kuiva- tai kompostikäymälä, WC-vedet tulee johtaa umpisäiliöön. WC-vesien maaperäkäsittely sekä käsittely pienpuhdistamossa on kielletty. Umpisäiliö tulee varustaa täyttymishälyttimellä. Harmaat jätevedet tulee käsitellä siten, että jätevesien puhdistustaso täyttää ankaramman tason puhdistusvaatimuksen (BHK7 83 %, kokonaisfosfori 18 %, kokonaistyyppi 0 %). Harmaiden jätevesien käsittelyjärjestelmä voi olla pienpuhdistamo, maasuodattamo tai maahanimeyttämö tai muu vastaavan puhdistustason saavuttava käsittelyjärjestelmä.

Ranta-alueilla (50 - 100 metriä rantaviivasta) jätevedet on käsiteltävä siten, että jätevesien kokonaispuhdistustaso täyttää ankaramman tason puhdistusvaatimuksen (BHK7 90 %, kokonaisfosfori 85 % ja kokonaistyyppi 40 %). Käsittelyjärjestelmä voi olla pienpuhdistamo, jossa on täyttymishälytin, fosforinpoistolla tehostettu maasuodattamo tai muu vastaavan puhdistusvaatimuksen saavuttava käsittelyjärjestelmä.

Muilla kuin edellä mainituilla viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla, jätevedet on käsiteltävä perustason puhdistusvaatimuksen mukaisesti (BHK7 80 %, kokonaisfosfori 85 % ja kokonaistyyppi 40 %). Käsittelyjärjestelmä voi olla pienpuhdistamo, maasuodattamo, maahanimeyttämö tai muu vastaavan puhdistusvaatimuksen saavuttava käsittelyjärjestelmä.

Maahanimeyttämö edellyttää imeytyskoetta tai maanäytetutkimusta maaperän soveltuvuuden varmistamiseksi.

7 § Jätevesien käsittelylaitteistojen ja purkupaikan sijoittaminen

Sijoitettaessa maaperäkäsittelylaitteistoja (maahanimeyttämöä tai maasuodattamo) sekä puhdistettujen jätevesien purkupaikkaa tulee noudattaa seuraavia vähimmäis- ja etäisyyksiä:

Kohde	Vähimmäissuojaetäisyys (metriä)
Talousvesikaivo, lähde *)	
- kaikki jätevedet	30
- vain harmaat vedet	20
Vesistö (vain pesuveden käsittely, purkupaikka)	
- muu kuin vähäinen jätevesi	30
- vähäinen jätevesi	10
Tie, tontin raja	5
Maalämpökaivo *)	
- kaikki jätevedet	30
- vain harmaat jätevedet	20
Suojakerros pohjavesitason yläpuolella	
- maasuodattamossa	1
- maahanimeyttämössä	1

Taulukko 1. Vähimmäissuojaetäisyydet pilaantumiselle herkkiin kohteisiin.

*) Vähimmäissuojaetäisyys riippuu tontin maastosta ja maaperän läpäisevyydestä.

Suojaetäisyyksien lähtökohtana on järjestelmän sijoittaminen pohjaveden virtaussuunnassa talousvesikaivon ja lämpökaivon alapuolelle.

Viranomaisen voi tarvittaessa tapauskohtaisesti edellyttää myös suurempia vähimmäissuojaetäisyyksiä riippuen esimerkiksi jäteveden määrästä ja laadusta, maastosta ja maaperästä.

Kiinteistöjen jätevedet on johdettava umpisäiliöön, mikäli jätevesien käsittelyssä ei voida noudattaa vähimmäissuojaetäisyyksiä tai jätevesien puhdistusvaatimukset täyttävä käsittely ei muista syistä johtuen ole mahdollista.

8 § Ilmoitusvelvollisuus jätevesijärjestelmän rakentamisesta tai saneerauksesta

Uuden jätevesien käsittelyjärjestelmän rakentamista tai saneerausta koskeva suunnitelma tulee esittää ympäristönsuojeluviranomaiselle hyvissä ajoin ennen suunniteltua rakentamista, ellei asiaa käsitellä rakentamislain (751/2023) mukaisessa menettelyssä rakennusvalvontaviranomaisessa.

9 § Vähäisten jätevesien käsittely

Muut kuin vesikäymälän vedet voidaan johtaa puhdistamatta maaperään, jos niiden määrä on vähäinen, eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Vähäiset harmaat vedet tulee johtaa maaperään imeytyskaivon tai kivipesän kautta. Määräys koskee ensisijaisesti uusia saunoja ja kesäasuttavia loma-asuntoja, joissa jäteveden määrä arvioidaan vähäiseksi.

Olemassa olevasta saunarakennuksesta tulevat vähäiset pesuvedet voidaan johtaa 10 metriä lähemmäksi rantaviivaa, ei kuitenkaan lähemmäksi kuin kyseinen rakennus.

Vähäisiäkään pesuvesiä ei saa johtaa suoraan vesistöön.

10 § Jätevesien käsittely saarissa sijaitsevilla kiinteistöillä

Vesikäymälän rakentaminen on kielletty saarissa, jos saostus-, umpi- ja vastaavien talousjätevesisäiliöiden tyhjentäminen on pysyvän tieyhteyden puuttumisen tai muun syyn vuoksi mahdotonta.

11 § Ulkoilma- ja porealtaiden sekä kylpytynnyrien jätevesien käsittely

Uusien ulos sijoitettavien uima-altaiden, porealtaiden ja kylpytynnyrien (paljujen) jätevedet on johdettava jätevesiviemäriin tai viemäriverkoston ulkopuolella imeytettävä omalle kiinteistölle niin, ettei niistä aiheudu vettymistä tai ympäristön pilaantumisen vaaraa. Jätevesiä ei saa johtaa suoraan vesistöön, noroon tai ojaan eikä niiden imeyttäminen maaperään ole sallittua pohjavesialueilla.

12 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu on kielletty yleisillä alueilla. Pienimuotoinen ja satunnainen pesu on sallittu kiinteistön haltijan omilla piha-alueilla. Yksityisillä alueilla pesutoiminta tulee järjestää siten, etteivät pesuaineita sisältävät pesuvedet joudu vesistöön eivätkä pohjavesialueilla maaperään tai aiheuta muuta ympäristön pilaantumista tai haittaa naapurustolle.

Ammattimainen tai usein toistuva pesutoiminta edellyttää aina tarkoitukseen rakennettua tiivispohjaista pesupaikkaa, jossa pesuvedet esikäsitellään hiekan- ja öljynerotuskaivossa tai muussa tarkoitukseen soveltuvassa laitteistossa, ja viemäroidään edelleen jätevedenpuhdistamolle. Viemäriverkoston ulkopuolisilla alueilla pesupaikan pesuvedet tulee käsitellä ympäristönsuojeluviranomaisen hyväksymällä tavalla.

13 § Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesu

Mattojen ja muiden tekstiilien pesu tulee järjestää siten, etteivät puhdistamattomat pesuvedet joudu suoraan vesistöön, esimerkiksi käyttämällä kaupungin matonpesupaikkoja.

14 § Lumen vastaanottopaikkojen sijoittaminen

Lumen vastaanottopaikkaa ei saa sijoittaa niin, että siitä aiheutuu roskaantumista tai ympäristön pilaantumisen vaaraa. Lumen vastaanottopaikat on sijoitettava ja niistä on huolehdittava siten, ettei vastaanottopaikoista tai niihin liittyvästä liikenteestä aiheudu kohtuutonta haittaa asutukselle tai muulle maankäytölle eivätkä sulamisvedet aiheuta vettymistä naapurikiinteistöille. Lumen vastaanottopaikkaa ei saa sijoittaa pohjavesialueelle, ranta-alueelle tai vesistöön.

Lumen vastaanottopaikan haltijan on huolehdittava alueen siivoamisesta välittömästi lumen sulamisen jälkeen.

3. MAATALOUS

15 § Lantavarastojen, ulkotarhojen, ratsastuskenttien, maneesien ja hevostallien sijoittaminen

Uusien lantaloiden, ratsastuskenttien, ulkotarhojen, maneesien sekä hevostallien sijoittamisessa on otettava huomioon mahdolliset naapurustolle aiheutuvat hajuhaitat sekä muut mahdolliset ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavat tekijät.

Lantalat, ratsastuskentät ja ulkotarhat tulee sijoittaa riittävän etäälle kiinteistön omasta ja naapureiden talousvesikaivosta, valtaojista ja vesistöistä maasto ja maaperä huomioon

ottaen. Suojaetäisyydet talousvesikaivoon, vesistöön ja lähteeseen tulee kuitenkin olla vähintään 50 metriä ja valtaojaan vähintään 25 metriä. Laidunalueiden suojatäisyydet voivat olla edellä mainittuja pienempiä.

Lanta tulee siivota ulkotarhoista ja ratsastuskentiltä lantalaan säännöllisesti ja riittävän usein, kuitenkin vähintään kerran vuodessa. Jaloittelun alueiden pintamaa on uusittava tarpeen mukaan.

16 § Lannan, lietteen, virtsan ja säilörehun puristenesteiden levitys pohjavesialueilla

Lannan, lietteen, virtsan ja säilörehun puristenesteiden levitys on kielletty pohjavesialueilla ja vedenottamoiden suoja-alueilla. Kuivalannan levitys on sallittu pohjaveden muodostumisalueen ja pohjavesialueen ulkorajan välisellä alueella.

4. JÄTTEET

17 § Kuivakäymälät

Kuivakäymälää tulee hoitaa siten, ettei siitä aiheudu haju- tai muutakaan haittaa ympäristölle tai terveydelle. Käymälän alusastian tulee olla tyhjennettävä, tiivis ja mitoitettu siten, että päästöt maaperään on estetty. Käymäläjätteet tulee kompostoida tiivispohjaisessa kompostorissa vähintään vuosi ennen jatkokäyttöä tai toimittaa ympäristöluvan omaavalle jätteen vastaanottajalle.

Erottelevan kuivakäymälän nestettä ei saa johtaa kuivakäymälästä suoraan maahan, vaan se tulee kerätä tiiviiseen astiaan.

18 § Maanrakentamisessa hyödynnettävät jätteet

Omatoimisessa maanrakentamisessa voidaan käyttää MARA- asetuksessa mainittuja jätteitä (mm. betoni-, tiili- ja asfalttimurskeita sekä määriteltäviä pohja- ja lentotuhkia) vähäisessä määrin ja kertaluontoisesti korvaamaan luonnonaineksia. Käyttö voidaan hyväksyä MARA- asetuksessa mainituin edellytyksin. Vähäinen määrä jätettä on tulkittu olevan alle 500 tonnia.

Jätteen hyödyntämispaikan tulee olla suunnitelmallinen maanrakennuskohde, joka toteutettaisiin siitä riippumatta, onko kohteeseen soveltuvaa jättemateriaalia tarjolla.

Vähäisestä käytöstä on tehtävä ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään 30 vrk ennen toimenpiteen aloittamista. Ilmoitukseen on liitettävä mahdolliset jätteen ympäristökelpoisuutta kuvaavat analyysitulokset ja karttapiirros sijoituspaikasta.

Hyödyntämispaikan etäisyyden tulee olla vesistöä, lähteestä sekä talousvesikäytössä olevasta kaivosta vähintään 30 metriä. MARA- asetuksen mukaisten jätteiden käyttö on kielletty pohjavesialueilla, asumiseen tai lasten leikkipaikkana käytettävällä alueella, luonnonsuojelualueella tai ravintokasvien viljelyalueella.

Maanomistajan vastuu maahan sijoitetusta jätteestä määräytyy voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti. Mikäli jätteen sijoittamiseen ryhtyvä ei ole maanomistaja, tulee toiminnanharjoittajan ennen toiminnan aloittamista hankkia alueen maanomistajan kirjallinen lupa. Kiinteistön omistajan vaihtuessa jätteen hyötykäytöstä on annettava tieto kiinteistön uudelle omistajalle.

Ympäristönsuojeluviranomaiselle on annettava maarakentamisen päätyttyä kirjallinen selvitys siitä, miten valvontailmoituksen mukainen jätteiden hyödyntäminen on toteutunut.

19 § Rakennusten hävittäminen polttamalla

Rakennusten ja rakennelmien hävittäminen polttamalla on kielletty.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi kirjallisesta hakemuksesta myöntää poikkeuksen tästä määräyksestä. Rakennusten hävittäminen polttamalla on sallittua vain, jos pelastusviranomainen käyttää rakennusta sammutus-, savusukellus- tai vastaavaan harjoitteluun. Polttaminen ei ole sallittu tärkeillä pohjavesialueilla. Poikkeuksesta tehtävässä päätöksessä annetaan tarpeelliset määräykset toiminnasta aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Hyväksytyn päätöksen jälkeen rakennukselle on haettava purkamislupa rakennusvalvonnasta.

5. KEMIKAALIT

20 § Vaarallisten kemikaalien varastointi

Kemikaalien, kuten esimerkiksi öljyjen, maalien, liuottimien ja torjunta-aineiden varastointi ja säilytys kiinteistöllä tulee järjestää siten, etteivät kemikaalit pääse maaperään, viemäriin, pohjaveteen tai muuhun ympäristöön ja niin, että haihtuvien yhdisteiden pääsy ilmaan on estetty.

Ulkopuolisten käsiksi pääsy kiinteistöllä varastoitaviin kemikaaleihin tulee estää säilyttämällä ne esimerkiksi aidatussa tai lukitussa tilassa. Kemikaalisäiliöissä tulee olla merkintä sisällöstä.

Maanpäälliset ulkona olevat yksivaippaiset polttoneste- ja muiden nestemäisten kemikaalien säiliöt on säiliön koosta riippumatta sijoitettava vähintään säiliön kokoa vastaavaan suoja-altaaseen tai tiiviille, kantavalle ja kemikaaleja kestäväälle alustalle tai vaihtoehtoisesti säiliön tulee olla kaksivaippainen. Jos suoja-allasta ei ole katettu tai se ei ole umpinainen, hulevedet tulee johtaa halitusti öljynerottimen kautta viemäriin tai jäteveden käsittelyjärjestelmään.

Polttonesteiden ja muiden nestemäisten kemikaalien kiinteät tankkaus- ja täyttöpaikat on päällystettävä tiiviillä, kantavalla ja kemikaaleja kestäväällä pinnoitteella. Tilapäiset tankkauspaikat on sijoitettava kemikaaleja kestäväälle alustalle. Säiliöiden on oltava lukittavia ja niissä on oltava lapon- ja ylitäytönestimet. Määräys ei koske kiinteistöjen lämmitysöljysäiliöiden täyttöpaikkoja eikä venesatamien laitureilla sijaitsevia tankkauspaikkoja.

Nestemäisten kemikaalien käsittelypaikoilla tulee olla imeytysainetta ja kalustoa vuotojen varalle.

Sisätiloissa kemikaalit on aina säilytettävä ja varastoitava siten, että ne eivät vahinko- tai onnettomuustilanteessa pääse viemäriin tai maaperään. Sisätiloissa polttoaine- ja muiden nestemäisten kemikaalien säiliöt on säilytettävä ja varastoitava allastetussa tilassa. Suojaallas tai kynnys on mitoitettava säiliön koon ja kemikaalin vaarallisuuden mukaan.

Edellä olevat määräykset eivät koske kemikaalien vähäistä varastointia kotitaloudessa.

Määräyksen mukaiset toimenpiteet tulee olla tehtynä 3 vuoden kuluessa määräysten voimaantulosta.

21 § Vaarallisten kemikaalien varastointi pohjavesialueella

Pohjavesialueilla uusien nestemäisten vaarallisten kemikaalien säiliöiden sijoittaminen maan alle on kielletty. Uusien maanpäällisten säiliöiden on oltava kaksivaippaisia ja ne on varustettava ylitäytönestimellä ja vuodonilmaisujärjestelmällä.

Pohjavesialueella jo olemassa olevat maanpäälliset yksivaippaiset säiliöt on sijoitettava vähintään säiliön kokoa vastaavaan katettuun suoja-altaaseen. Säiliöt on varustettava ylitäytönestimellä sekä vuodonilmaisujärjestelmällä.

Käytössä olevien yksivaippaisten säiliöiden suojaus tulee olla tehtynä 3 vuoden kuluessa määräysten voimaantulosta.

22 § Kemikaalisäiliöiden tarkastukset

Maanalaisen öljy-, polttoaine- ja muun kemikaalisäiliön omistajan tai haltijan on tarkastutettava käytössä oleva säiliö ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluessa säiliön käyttöönotosta, ja sen jälkeen tarkastuksella saadun luokituksen mukaisesti siten kuin luokituksesta on säädetty kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä 344/1983.

Tarkastuksesta on laadittava tarkastuspöytäkirja, joka on säilytettävä ja joka on pyydettyessä esitettävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Tarkastuksen saa suorittaa vain Turvallisuus- kemikaaliviraston päteväksi arvioima tarkastaja.

23 § Käytöstä poistetun säiliön käsittely

Säiliön omistajan tai haltijan on käytön loppuessa poistettava öljy-, polttoaine tai muu kemikaalisäiliö maaperästä putkistoineen ja puhdistettava säiliö ennen poistamista. Puhdistuksen suorittajalla on oltava Turvallisuus- ja kemikaaliviraston hyväksyntä kemikaalisäiliöiden tarkastustoimintaan. Todistus puhdistamisesta on säilytettävä.

Mikäli säiliön poistamisen yhteydessä havaitaan säiliövuodon aiheuttamaa maaperän pilaantumista, tulee todetusta vuodosta tehdä välittömästi ilmoitus Keski-Suomen ELY-keskukseen ja Keski-Suomen pelastuslaitokselle.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi yksittäistapauksessa kirjallisesta hakemuksesta myöntää poikkeuksen velvollisuudesta poistaa maasta öljy-, polttoaine- tai muu kemikaalisäiliö, mikäli poistaminen on teknisesti hyvin hankalaa tai siitä aiheutuu vahinkoa muulle omaisuudelle.

Maahan jätettävä säiliö on täytettävä hiekalla, mikäli säiliö aiheuttaa romahdusvaaran tai muun turvallisuusriskin.

Kiinteistön haltijan vaihtuessa on nykyisen haltijan annettava uudelle haltijalle tarkka tieto maahan jätetystä säiliöstä.

6. ILMANSUOJELU

24 § Kulkuväylien, pihojen ja yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapitotyöt

Liikenneväylille, pihuille ja pysäköintialueille kertynyt hiekoitushiekka ja muu kiintoaines tulee poistaa keväisin mahdollisimman pian lumen ja jään sulettua. Hiekan ja kiintoaineksen poistamisen aiheuttama pölyäminen on estettävä esimerkiksi kostuttamalla puhdistettava alue tarvittaessa.

25 § Rakennusten kunnostus- ja huoltotoimenpiteet sekä rakennus- ja purkutööt

Ulkona suoritettavien maalaus-, kunnostus-, rakennus- tai purkutöiden yhteydessä tulee huolehtia siitä, että toiminnassa aiheutuva melu, pöly, liuotinainehöyryt tai muut vastaavat päästöt eivät aiheuta haittaa tai vaaraa ympäristölle tai ulkona liikkuvien terveydelle.

Rakennuksen ulkopintojen hiekkapuhallus tai muu pölypäästöjä aiheuttava toimenpide, on tehtävä peitteen alla. Määräys julkisivujen peittämisestä ei koske vähäisiä ja etäällä lähimmästä häiriintyvistä kohteesta olevia korjaus- tai puhdistuskohteita, joissa pölyn leviäminen on estetty riittävän tehokkaalla kohdepoistolaitteistolla.

Julkisivut ja rakennustelineet on peitettävä myös, mikäli asbestipitoisella pinnoitteella käsiteltyjä julkisivuja pestään painepesulla.

Polykloorattuja bifenyylejä (PCB) tai lyijyä sisältäviä elementtisaumoja poistettaessa on hiomisessa syntyvän pölyn leviäminen ympäristöön estettävä esim. käyttämällä kohdeimuria hiomakoneessa.

Työstä on tiedotettava sen vaikutuspiirissä oleville asuinkiinteistöille ja muille sellaisille kohteille, joille työstä saattaa aiheutua häiriötä tai haittaa.

7. MELUNTORJUNTA

26 § Toiminnot, joihin ei sovelleta ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista melu-ilmoitusmenettelyä

Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus 30 vrk ennen tapahtumaa melua ja tärinää aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää. Seuraavat toiminnot ovat YSL 118 §:n mukaisen melu-ilmoitusmenettelyn ulkopuolella:

- 1) Urheilu-, huvi-, tai näytöstilaisuudet tai muut yleisötilaisuudet, jotka ajoittuvat klo 7–22 välille kestäen enintään kaksi perättäistä päivää kertaluontoisesti (esim. markkinat, tivoli, ilotulitukset).
- 2) Rakentamista, purkamista, kunnossapitoa tai niihin rinnastettavaa toimintaa, joka tapahtuu arkipäivisin klo 7 – 18 välisenä aikana kestäen enintään kymmenen työpäivää (esim. räjäytystyöt, lyöntipaalutukset).
- 3) Rakentamisen yhteydessä tehtävä louhinta ja murskaus, joka tapahtuu arkipäivisin klo 7 - 18 kestäen enintään kymmenen työpäivää. Murskauslaitteisto on varustettava tehokkailla kastelulaitteilla ja tiiviillä pölykatteilla. Mikäli pölynsidonnassa ei voida käyttää kastelua, tulee käyttää pölynerottimia. Porauslaitteet on varustettava pölynkeräyslaitteistolla.
- 4) Moottoriurheilutapahtumat (kuten kilpailu tai harjoitusajo) klo 9 – 20 välillä, joka kestää enintään kaksi perättäistä päivää kertaluontoisesti ja tapahtuu tapahtumaan varatulla, ulkopuolisilta suljetulla alueella.
- 5) Maa- ja metsätalouselinkeinojen harjoittamisen vuoksi välttämätön ja tilapäinen häiritsevä melua aiheuttava toiminta (esim. heinä- tai viljankuivurin tms. työkonen tai laitteen käyttö).

Toiminnanharjoittajan on kuitenkin tiedotettava 1 - 5 kohdissa mainituista toiminnoista melun vaikutuspiirissä oleville asukkaille toiminnan kestosta ja laadusta viisi vuorokautta ennen toimenpiteeseen ryhtymistä siten, että asukkaiden voidaan olettaa saaneen tiedon

asiasta. Toiminnasta on ilmoitettava myös Jämsän kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle 14 päivää ennen toiminnan aloittamista.

Yleisötilaisuuksissa ja muissa tilapäisissä tapahtumissa äänentoistolaitteet on suunnattava ja säädettävä siten, että melu suuntautuu pois päin lähimmistä häiriintyvistä kohteista eikä niiden käyttö aiheuta erityisen häiritsevää meluhaittaa naapurustolle.

8. MUUT MÄÄRÄYKSET

27 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi antaa ympäristönsuojelumääräyksiä täydentäviä ohjeita ja määräyksiä sekä myöntää kirjallisesta hakemuksesta poikkeuksen YSL 202 §:n 4 momentin mukaisesti. Poikkeamiselle on oltava erityinen syy. Määräyksestä poikkeaminen ei saa aiheuttaa ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa eikä vaarantaa näiden ympäristönsuojelumääräysten tavoitteiden toteutumista.

28 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Määräysten noudattamista valvoo kunnan ympäristönsuojeluviranomainen.

Valvontaviranomainen voi kehottaa ja tarvittaessa määrätä ryhtymään toimiin rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaisemiseksi.

9. VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

29 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Nämä määräykset tulevat voimaan 12.3.2025.